

Rozhodnutí Nejvyššího soudu ČSSR ze dne 15.07.1965, sp. zn. 4 Tz 42/65, ECLI:CZ:NS:1965:4.TZ.42.1965.1

Číslo: 48/1965

Právní věta: Jestliže byl odsouzený z trestu odnětí svobody podmíněně propuštěn, nelze považovat trest za vykonaný dnem, kdy došlo k podmíněnému propuštění, pokud nebylo podle § 64 odst. 1 tr. zák., rozhodnuto, že se v podmíněné lhůtě osvědčil. Odsuzuje-li soud podmíněně propuštěného pachatele před uplynutím zkušební doby pro další trestný čin spáchaný ve zkušební době, musí při výměře trestu přihlížet k ustanovení § 36 odst. 1 tr. zák. tak, aby trest odnětí svobody, který má být uložen, nepřesáhl spolu s dosud nevykonaným zbytkem předchozího trestu odnětí svobody patnáct let. Zda předchozí, dosud neodpykaný trest odnětí svobody nebo jeho zbytek bude či nebude vykonán, řeší soud samostatně jako předběžnou otázku podle § 9 odst. 1 tr. ř.

Soud: Nejvyšší soud ČSSR

Datum rozhodnutí: 15.07.1965

Spisová značka: 4 Tz 42/65

Číslo rozhodnutí: 48

Číslo sešitu: 9

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Podmíněné propuštění, Předběžná otázka, Trest, Trest odnětí svobody, Výkon trestu odnětí svobody

Předpisy: 140/1961 Sb. § 36 ods. 1
§ 64 141/1961 Sb. § 9 ods. 1

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 48/1965 sb. rozh.

Jestliže byl odsouzený z trestu odnětí svobody podmíněně propuštěn, nelze považovat trest za vykonaný dnem, kdy došlo k podmíněnému propuštění, pokud nebylo podle § 64 odst. 1 tr. zák., rozhodnuto, že se v podmíněné lhůtě osvědčil.

Odsuzuje-li soud podmíněně propuštěného pachatele před uplynutím zkušební doby pro další trestný čin spáchaný ve zkušební době, musí při výměře trestu přihlížet k ustanovení § 36 odst. 1 tr. zák. tak, aby trest odnětí svobody, který má být uložen, nepřesáhl spolu s dosud nevykonaným zbytkem předchozího trestu odnětí svobody patnáct let. Zda předchozí, dosud neodpykaný trest odnětí svobody nebo jeho zbytek bude či nebude vykonán, řeší soud samostatně jako předběžnou otázku podle § 9 odst. 1 tr. ř.

(Rozhodnutí Nejvyššího soudu z 15. července 1965 - [4 Tz 42/65.](#))

Pravomocným rozsudkem vojenského obvodového soudu ze dne 12. dubna 1961 sp. zn. 2 T 37/61 byl obviněný F. odsouzen za trestný čin ublížení na zdraví podle § 219 odst. 1, 3 tr. zák. z roku 1950 a trestný čin opilství podle § 186 cit. zák. k úhrnnému trestu odnětí svobody na 14 měsíců nepodmíněně.

Usnesením vojenského obvodového soudu ze dne 7. října 1961 byl obviněný F. po odpykání poloviny trestu uloženého shora citovaným rozsudkem podmíněně propuštěn, při čemž zkušební doba byla stanovena na tři roky. Neodpykaný zbytek trestu činil 6 měsíců a 11 dní.

Rozsudkem okresního soudu v Mostě ze dne 8. ledna 1963 sp. zn. 6 T 211/62 byl obviněný F. odsouzen za trestný čin vraždy podle § 219 tr. zák., spáchaný v říjnu 1962, k trestu odnětí svobody na 15 let.

Odvolání obviněného proti tomuto rozsudku bylo usnesením krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 29. ledna 1963 sp. zn. 2 To 31/63 zamítnuto jako nedůvodné.

Do tohoto usnesení krajského soudu podal předseda Nejvyššího soudu stížnost pro porušení zákona, v níž dovozuje, že zákon byl porušen v ustanovení § 36 tr. zák.

Ke stížnosti pro porušení zákona, podané předsedou Nejvyššího soudu Nejvyšší soud usnesení krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 29. ledna 1963 sp. zn. 2 To 31/63, pokud jím byl ponechán beze změny rozsudek okresního soudu i ve výroku o trestu, zrušil a krajskému soudu přikázal věc v rozsahu zrušení znovu projednat a rozhodnout.

Z odůvodnění:

Podle § 36 tr. zák. jestliže soud odsuzuje pachatele za trestný čin, který spáchal před tím, než byl trest stejného druhu spolu s dosud nevykonanou částí trestu, uloženého dřívějším rozsudkem, přesahovat nejvyšší výměru trestním zákonem dovolenou, což u trestu odnětí svobody činí patnáct let (§ 39 odst. 1 tr. zák.). Jestliže byl odsouzený z trestu odnětí svobody, uloženého dřívějším rozsudkem podmíněně propuštěn, nelze mít za to, že trest odnětí svobody byl vykonán dnem, kdy byl odsouzený z výkonu trestu propuštěn, pokud soud nerozhodl podle § 64 odst. 1 tr. zák., že se podmíněně propuštěný osvědčil. Odsuzuje-li tedy soud podmíněně propuštěného před uplynutím zkušební doby za další trestný čin, spáchaný před výkonem uloženého trestu odnětí svobody, nebo jeho zbytku (a nepřichází v úvahu uložení souhrnného trestu podle § 35 odst. 2 tr. zák.), nemůže uložit nový trest odnětí svobody bez zřetele k ustanovení § 36 tr. zák., tj. aniž posoudí, zda trest odnětí svobody, který má být uložen, nepřevyšuje spolu s dosud nevykonanou částí trestu odnětí svobody dříve uloženého, patnáct let. Proto v těch případech, kdy ustanovení § 36 tr. zák., vzhledem k délce dosud nevykonaného zbytku trestu dříve uloženého přichází v úvahu, musí soud posoudit, zda trest odnětí svobody, uložený dřívějším rozsudkem, nebo jeho zbytek, bude či nebude na odsouzeném vykonán. Jde tu o posouzení předběžné otázky, bez kterého soud, pokud přichází v úvahu ustanovení § 36 tr. zák., nemůže ukládat trest. V takovýchto případech platí ustanovení § 9 odst. 1 tr. ř., podle něhož soud v trestním řízení posuzuje předběžnou otázku samostatně. Neexistuje-li proto již pravomocné rozhodnutí soudu o tom, že se podmíněně propuštěný osvědčil, nebo že se na něm zbytek trestu vykoná, je soud při ukládání trestu za další trestný čin povinen sám posoudit, pokud přichází v úvahu ustanovení § 36 tr. zák., zda odsouzený splnil podmínky nutné k tomu, aby se při podmíněném propuštění osvědčil a zda tedy přichází v úvahu výkon trestu odnětí svobody dříve uloženého, či jeho zbytku. Podle toho, jak tuto otázku posoudí, uloží pak trest odnětí svobody se zřetelem k § 36 tr. zák. (viz rozh. č. 16/63 sb. rozh. tr.).

V daném případě bylo ze spisu 6 T 211/62 okresního soudu v Mostě patrné, že odsouzený byl z trestu odnětí svobody v trvání 14 měsíců, uloženého pravomocným rozsudkem vojenského obvodového soudu ze dne 12. 4. 1961 sp. zn. 2 T 37/61 podmíněně propuštěn dne 7. 10. 1961 a že zkušební doba byla stanovena na tři roky. Proto okresní soud v Mostě, když jej odsuzoval pro trestný čin vraždy, spáchaný ve zkušební době stanovené při podmíněném propuštění z trestu odnětí svobody, uloženého dřívějším rozsudkem vojenského obvodového soudu, byl povinen řešit předběžnou otázku, zda obviněný má odpykat zbytek dřívějšího trestu odnětí svobody v trvání 6 měsíců a 11 dní, který mu byl uložen rozsudkem vojenského obvodového soudu ze dne 12. dubna 1961 sp. zn. 2 T 37/61 a z kterého byl podmíněně propuštěn. Teprve po rozhodnutí této předběžné otázky mohl okresní soud uložit obviněnému za trestný čin vraždy trest podle zákona. Jestliže okresní soud v Mostě ve věci 6 T 211/62 uložil obviněnému za trestný čin vraždy trest odnětí svobody v trvání 15 let, aniž měl vyřešenu otázku, zda obviněný si bude muset odpykat zbytek nevykonaného trestu v trvání 6 měsíců a 11 dní z trestu uloženého mu dřívějším rozsudkem a zda tedy nebude muset přicházet v úvahu použití § 36 tr. zák., porušil tím zákon v tomto ustanovení. Ježto krajský soud při rozhodování o odvolání obviněného uvedené pochybení okresního soudu nenapravit, ač tak učinit měl a mohl, porušil i on zákon v citovaném ustanovení.